

къмъ края на платото, където сутринята понесе съкрушителни удари.

2-а батарея, която се сие първа на позиция североизточно отъ могилката, откри огънь по турцитѣ отъ североизтокъ, които бѣха най-много напреднали и бѣха вече отблъснати. Батареята ги преследва, докато се закриха. Въ сжщото време 1-а батарея откри огънь по турскитѣ пехотни части, които настѣпваха отъ югоизтокъ — дивизията Чанакъ Кале. По сжщата цель насочи огъня си и 2-а батарея, а така сжщо — и полскитѣ батареи западно отъ Карагачъ дере, доколкото можеха да виждатъ и да стрелятъ. Barclett наброилъ 12 български батареи, които съсрѣдоточили огъня си върху колонитѣ.

Турскитѣ колони се поколебаха и удариха стремително назадъ¹⁾.

Появяването на дветѣ батареи окуражи твърде много българитѣ. Удачниятъ огънь на батареитѣ на майоръ Ценовъ подбуди пехотнитѣ части отъ централния участъкъ да минатъ напредъ и да атакуватъ бѣгащитѣ турци. Атакуваната дивизия Чанакъ Кале напусна позицията си и побѣгна. Тѣй като това ставаше предъ очитѣ на Абдуллахъ паша, той заповѣда на ескадрона отъ I корпусъ, който бѣше тамъ, съ извадени сабли да връща бѣгащитѣ. За сжщата цель изпрати единъ таборъ отъ стрелковия полкъ, който бѣ въ армейски резервъ, и всички конници и офицери отъ щаба на армията. Поискано бѣ и съдействието на батареята, разположена близо до могилата. Съ всички тия срѣдства дивизията едвамъ бѣ задържана и поставена въ бойния редъ.

Привечеръ по гребена на височината задъ I корпусъ идѣше една дълга колона съ хранителни припаси, състояща отъ волски и биволски коли, предназначена за II корпусъ. Българскитѣ батареи я взеха за артилерия и съсрѣдоточиха по нея толкова силенъ огънь, че за нѣколко минути я разпръснаха съвършено.

Въ сжщото време командирѣтъ на дѣснофланговия полкъ отъ 1-а сборна дивизия, за да избави полка си отъ силния артилерийски огънь, прѣсна цѣлия полкъ въ верига и му заповѣда да се оттегли къмъ Сатжкьой. Войницитѣ се прѣснаха изъ полето и, въпрѣки усилията на нѣкои офицери отъ Щаба на I корпусъ, не се повърнаха²⁾.

¹⁾ H. Dugard — „La guerre contre les turcs“, стр. 107.

²⁾ Чобаноглу — „Поражението на Източната армия“, часть II, стр. 29.